

**[Hartvig Frisch.]**

visningsgrundlag skal lægges tidligt, hvis det skal virke. Derfor tror jeg, det ærede Medlem tager saa fuldkommen fejl med det Eksempel med den højtærede Statsminister og mig. Det er et meget daarligt valgt Eksempel at tage den højtærede Statsminister, en Mand, hvis Barndom — vi hørte alle Statsministeren fortælle om sin Barndom i Radioen — har været saadan, at den Skoleundervisning, han fik, ikke var god, og han fik mange Prygl, som Eksempel og sige: Der kan I se, det kan I alle klare, I kan blive Statsminister, selv om I har gaaet i en daarlig Skole. Det er et meget daarligt Eksempel, for der findes ikke mange som den Mand, der sidder dernede. Det er ikke et Eksempel, som kan bruges til at bevise det, det ærede Medlem vil bevise.

Til det ærede Medlem Hr. Grønning skal jeg sige med Hensyn til Jordfordelingen, at paa Frederik den VI's Tid var Forholdet det, at der her i Landet var ca. 80 000 Gaarde. Dette Tal er praktisk talt uforandret. Disse Gaarde ejede  $\frac{3}{4}$  af Danmarks Jord. Det er praktisk talt ogsaa uforandret. Med Hensyn til Godsejerjorden er der ved Udstykningen sket nogen Ændring, men dog ikke saa forfærdelig meget. Den udgør endnu omtrent  $\frac{1}{8}$  af den danske Jord. Den store Stigning i Tallet maa skyldes Arbejdshuse og lignende, hvis Antal er steget, men der er, som sagt, ingen Ændringer sket med Hensyn til Bondebrugene og kun ringe Ændringer med Hensyn til Godsejerbrugene.

**Brorsen:** I sine sidste Bemærkninger vedrørende Folkeskolen og Venstres Stilling til dette Spørgsmaal placerede det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch sig paa den ene Side, og vort Parti paa den anden Side, idet han gav Udtryk for, at vi ikke interesserede os synderligt for Folkeskolen og den Undervisning, der der gives. Jeg vil gerne minde det ærede Medlem om, at vi jo har opstillet vort eget Forslag, og man kommer ikke udenom, at mange Skolemænd, ikke mindst netop de, der virker i Folkeskolen, indrømmer, at vort Forslag ikke alene fuldt ud kan staa Maal med Regeringens, men i Virkeligheden, ført ud i Livet, vilde have en ganske anden Betydning. Vi har aldeles ikke været negative her saa lidt som paa noget andet Omraade. Vi har tværtimod gjort et meget stort Arbejde, og det har som sagt fundet Udtryk i det Forslag, vi har udarbejdet, og som har været til Behandling her i Tinget. Jeg har

endnu et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, men de maa vente lidt, idet jeg først vil gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Statsminister og den højtærede Finansminister.

Det er ved en Lejlighed som denne, ved Tillægsbevillingslovsforslagets tredje Behandling, den sidste politiske Forhandling i denne Rigsdagssamling, kun naturligt, at de forskellige store Spørgsmaal passerer Revy og er Genstand for Omtale. Men man vil have lagt Mærke til, hvad der naturligvis er i sin Orden, at det hele alligevel til syvende og sidst koncentrerer sig i et eneste stort Brændpunkt, nemlig den økonomiske Situation. Det er givet, at vi naturligvis vedblivende maa tale om det Spørgsmaal, saa længe det er uløst. Til Trods for at Regeringen — og det var den højtærede Statsminister jo ogsaa inde paa sine Udtalelser — opregner en hel Del Love for at give det Udseende af, at der dog er gjort uhyre meget over for vort Hovederhverv Landbruget, saa kan vi dog alle sammen være enige om, at dette Problem stadig er uløst. Og saa længe det er Tilfældet, vil vi fra Venstres Side i alt Fald bestræbe os for stadig at henlede Opmærksomheden paa, at det første og det vigtigste i Øjeblikket maa være at søge dette Problem løst paa en ganske anderledes rationel Maade, end det hidindtil er lykkedes. Det er ikke tilstrækkeligt, at man her opremser en hel Del Love. Jeg har før sagt, at de betyder saa uhyre lidt, naar der er Tale om at naa frem til den Forrentning, som er en Nødvendighed for vort store Hovederhverv. Derfor har jeg brugt det Udtryk: Hellere een virkelig god Lov end 5 eller 7, som tilsammen taget ikke betyder saa forfærdelig meget.

Det, der altsaa er Fejlen ved den Politik, som Regeringen fører, naar Talen er om Landbrugets Forhold, er, at det, man vedtager, stadig ikke drejer sig om hele Erhvervet, men i de allerfleste Tilfælde kun om et Udsnit. Det, det gælder om, er at undgaa Katastrofe, at undgaa, at vi kommer til at staa over for den Situation, at Tusinder og atter Tusinder maa gaa fra deres Hjem og Bedrift. Vi ser nu, hvorledes man netop paa Falderebet igen kommer med en Henstandslov for Landbruget. Det er det bedste Bevis paa, hvor ufyldstgørende Regeringens Politik over for Landbruget har været. Den højtærede Statsminister sagde i Anledning af mine Betragtninger, at man kunde jo undersøge, om en enkelt Lov kunde ordne det hele, men, føjede den højtærede Statsminister til: Det maa jo saa antagelig føre til Socialisering under en